

Verksamhetsrapport

efter kvalitetsgranskning av undervisningen i
matematik kurs 3c vid Västerhöjdsgymnasiet,
sektor 1 i Skövde kommun

Innehåll

Inledning

Bakgrundsuppgifter om Västerhöjdsgymnasiet sektor 1

Resultat

Syfte och frågeställningar

Metod och material

Inledning

Skolinspektionen genomför en kvalitetsgranskning av undervisningen i matematik i gymnasieskolans kurs 3c under hösten 2014 och våren 2015. Granskningen vid Västerhöjdsgymnasiet sektor 1 i Skövde kommun ingår i detta projekt.

Syftet med granskningen är att granska om undervisningen ger eleverna möjlighet att utveckla sin begreppsförståelse samt sin problemlösningsförmåga. Västerhöjdsgymnasiet sektor 1 besöktes den 19 och 20 mars 2015. Ansvariga inspektörer har varit Sven-Olof Lundin och Bo Jersenius. Vid besöket genomfördes två lektionsobservationer och fem intervjuer med en rektor, fyra lärare och sex elever. I denna rapport redovisar inspektörerna sina iakttagelser, analyser och bedömningar. Förutom en redogörelse av kvalitetsgranskningens resultat ges även en kort beskrivning av granskningens syfte, frågeställningar och genomförande.

Kvalitetsgranskningen av undervisningen i matematik i gymnasieskolans kurs 3c genomförs i 21 kommunala skolor och i 12 fristående. När kvalitetsgranskningen är avslutad i sin helhet redovisas de samlade resultaten i en övergripande kvalitetsgranskningsrapport. För de skolor som ingått i granskningen ger rapporten en referensram och en möjlighet till jämförelse med förhållanden på andra skolor. Det enskilda beslutet kan därmed sättas in i ett större sammanhang.

Bakgrundsuppgifter om Västerhöjdsgymnasiet sektor 1

Huvudmannen Skövde kommun organiserar all kommunal gymnasieutbildning i ett antal skolenheter fördelade på två olika skolor. Skolenhet 1 omfattar Naturvetenskapsprogrammet (NA) och Teknikprogrammet (TE) och är belägen

på Västerhöjdsgymnasiet. Totalt på Västerhöjdsgymnasiets fem skolenheter går vid tiden för granskningen 1 317 elever.

Skolenhet 1 har organisatoriskt delat in läsåret i tre perioder, där kurser om 100 poäng läses under två perioder. Matematik kurs 3c läses under perioderna två och tre år 2, vilken sträcker sig från v 48 fram till sommarlovet. Totalt läser 48 elever på NA och 38 elever på TE matematik kurs 3c. I både NA och TE är eleverna indelade i två grupper, vilka undervisas av var sin lärare. Vid Skolinspektionens besök observerades undervisningen vid en lektion hos en av lärarna på Naturvetenskapsprogrammet samt vid en lektion hos en av lärarna på Teknikprogrammet.

Resultat

1. Konkretiserar och förklarar läraren de nationella målen om problemlösningsförmåga och begreppsförståelse?

I skollagen och gymnasieförordningen framgår att skolan ska klargöra utbildningens mål och innehåll för eleverna. Forskning pekar på vikten av att undervisningen har ett tydligt syfte, är välorganiserad och planerad. Läraren behöver kontinuerligt ange målen för lärandet och syften med olika aktiviteter samt strukturera innehållet i undervisningen på ett tydligt sätt.

Under denna frågeställning granskas om läraren konkretiserar och förklarar de nationella målen om problem- och begreppsförståelse så att eleverna dels ges möjlighet att förstå de matematiska begrepp som finns i ämnesplanen för kursen 3c och dels ges möjlighet att utveckla sin matematiska problemlösningsförmåga.

Enligt de intervjuade eleverna går lärarna igenom ämnesplanen relativt flyktigt och hänvisar därefter eleverna till skolans lärplattform där ämnesplanen finns utlagd. Eleverna tycker att ämnesplanen är "så luddigt skriven, så om läraren ska gå igenom den så måste det ta mycket tid för att vi ska förstå den".

Eleverna uppger också att lärarna brukar gå igenom läroboken i början av kursen och att eleverna därmed vet vad de ska lära sig. Eleverna tror sig också komma ihåg att lärarna har nämnt såväl begreppsförmåga som problemlösningsförmåga. Enligt eleverna händer det att lärarna kopplar undervisningen till andra områden och ämnen.

En av de intervjuade lärarna uppger att eleverna känner sig trygga med att undervisningen utgår från ämnesplanen genom att läraren följer läroboken. "Ämnesplanen finns på lärplattformen och där har eleverna möjlighet att läsa." Läraren säger att hen inte tycker det är problematiskt att diskutera med eleverna

utifrån innehållet i ämnesplanen, även om hen inte förväntar sig att eleverna i början av kursen förstår. Läraren tycker dock det är viktigt att diskutera ämnesplanens innehåll med eleverna, inte minst i samband med prov.

Läraren uppger vidare att hen har diskuterat problemlösningsförmåga med eleverna, och att hen *"gör det ganska ofta"*. Läraren säger att hen också pratar med eleverna om begreppsförståelse och vikten av att använda sig av rätt begrepp. Vad gäller begreppsförståelsen säger läraren: *"Jag hoppas jag pratar med dem kontinuerligt och att det genomsyrar allt jag gör"*.

Den andra intervjuade läraren berättar att hen vid genomgångar brukar tala om vad eleverna förväntas lära sig i kursen utifrån de olika förmågorna. Läraren säger dock samtidigt att hen kanske skulle kunna bli lite bättre på att prata om alla förmågorna. Läraren uppger också att hen inte brukar bearbeta innehållet i ämnesplanen tillsammans med eleverna utan hänvisar till lärplattformen där sådana dokument finns. *"Jag vill tro att eleverna litar på att det innehåll jag har [i undervisningen] är det som också ska läras. Jag pratar om det men jag visar inte papper på det."*

Läraren säger vidare att hen vad gäller problemlösningsförmågan pekar på programmets examensmål mer än ämnesplanen. *"Jag brukar trycka på att det är viktigt att kunna lösa problem generellt, det gäller i alla kurser och för den yrkesroll som väntar."* Men läraren uppger att hen kopplar matematiken och inte minst problemlösningsförmågan till andra ämnen som fysik och konstruktion. Begreppsförmågan tränas genom att läraren använder och upprepar begreppen.

Skolinspektionen bedömer att undervisningen behöver utvecklas så att eleverna ges större möjligheter att förstå de nationella målen i ämnesplanen om problemlösning och begreppsförmåga. Detta för att eleverna ska ges bättre möjlighet att utveckla sin matematiska problemlösningsförmåga och förstå de matematiska begrepp som finns i ämnesplanen för kursen 3c.

2. Får eleverna möta och arbeta med matematiska problem och begrepp i undervisningen?

I läroplanen framgår av matematikämnets beskrivning att undervisningen i matematik ska syfta till att eleverna utvecklar förmåga att arbeta matematiskt. Det innefattar att utveckla förståelse av matematiska begrepp och metoder samt att utveckla olika strategier för att kunna lösa matematiska problem. Det framgår vidare av ämnesplanen att undervisningen i ämnet matematik bland annat ska ge eleverna förutsättningar att utveckla förmåga att; använda och beskriva innebörden av matematiska begrepp samt samband mellan begreppen och att; formulera, analysera och lösa matematiska problem

samt värdera valda strategier, metoder och resultat.

Under denna frågeställning granskas om eleverna i undervisningen möter olika matematiska begrepp och tränar förståelse av dessa samt om eleverna i undervisningen tränar matematisk problemlösning och vilka strategier som kan finnas för problemlösning. Granskningen avser att besvara om undervisningen är upplagd och genomförs på ett sådant sätt att eleverna får möta och arbeta med matematiska problem och begrepp.

Som tidigare nämnts är eleverna i såväl NA som TE uppdelade i två undervisningsgrupper. Vid Skolinspektionens besök observerades undervisningen i en av grupperna på vardera programmet. Av observationerna och av de intervjuer som genomförs framgår att undervisningens planerande och genomförande skiljer sig åt för de båda grupperna.

De fyra lektionerna per vecka i den observerade klassen på TE har enligt läraren olika upplägg och innehåll enligt ett givet mönster. Veckans två första lektioner inleds med en kort återkoppling till föregående lektion. Enligt läraren försöker hen få eleverna aktiva i denna återkoppling. Efter återkopplingen följer en genomgång där eleverna får exempeluppgifter på tavlan som de först löser själva, för att sedan diskutera gemensamt i gruppen kring olika lösningar. Efter genomgången räknar eleverna själva uppgifter i läroboken. Den tredje lektionen i veckan innehåller alltid ett diagnostiskt test där läraren följer upp utfallet av undervisningen. Veckans sista lektion består normalt av repetition av veckans undervisning samt individuella samtal mellan läraren och eleverna.

Enligt den intervjuade läraren på NA följer inte veckans matematikundervisning ett veckomönster motsvarande det på TE. En vanlig lektion brukar enligt läraren inledas med 20 till 30 minuter av en förberedd genomgång av ett nytt begrepp eller en ny procedur varefter eleverna får lösa uppgifter i läroboken på egen hand. Läraren brukar sedan avrunda med att fråga eleverna om de tycker att de fått träna tillräckligt mycket på det aktuella innehållet. Därefter avslutar läraren med att presentera innehållet i nästa lektion. Detta gör hen för att eleverna ska ha möjlighet att förbereda sig inför lektionen.

Läraren uppger att hen eftersträvar en dialog med eleverna vid genomgångarna och "det brukar bli mycket frågor". Läraren styr diskussionen och försöker få med alla elever i samtalet.

Gemensamt för programmen är att samma lärobok används. Enligt en av de intervjuade lärarna är boken väl anpassad till kursen och den ger eleverna möjligheter att träna såväl begrepp som matematisk problemlösning. Enligt den andra intervjuade läraren erbjuder läroboken inte tillräckligt mycket färdighets träning, varför hen brukar komplettera med fler uppgifter av samma karaktär.

Begreppsförmåga

Eleverna på de båda programmen uppger att de lär sig nya begrepp allt eftersom de dyker upp i undervisningen. Eleverna berättar att begreppen är beskrivna i läroboken och att lärarna själva använder dem. Enligt eleverna vill lärarna att också eleverna ska använda sig av de korrekta begreppen, och enligt en av elevgrupperna kan de få poängavdrag vid prov om de använder felaktiga begrepp i sina lösningar.

En av de intervjuade lärarna uppger att undervisningen inte på något specifikt sätt är planerad för att ge eleverna möjlighet att utveckla sin begreppsförståelse. Läraren menar att elever som vill förstå och lära begreppen kan läsa om begreppen i läroboken. Läraren är också övertygad om att eleverna utvecklar sin begreppsförmåga genom undervisningen även om läraren inte fokuserar på detta i sin planering.

Den andra läraren säger att begreppen tas upp i takt med att de dyker upp i undervisningen. Första gången ett nytt begrepp dyker upp i undervisningen brukar läraren skriva upp definitionen av det på tavlan, för att senare återkomma till det då och då för att friska upp minnet hos eleverna. Lärarens ambition är att kunskapen om begreppen på så sätt ska befastas hos eleverna. I de fall så inte sker lägger läraren gärna ner extra tid under lektionerna för detta.

Problemlösningsförmåga

Eleverna på de båda programmen uppger att de brukar ställas inför uppgifter av problemlösningskaraktär vid varje lektionstillfälle, detta då eleverna uppfattar att läroboken innehåller en mängd sådana uppgifter. Eleverna uppger också att det är mer sällsynt att de ställs inför problem som inte återfinns i läroboken.

Intervjuerna med de båda lärarna bekräftar elevernas uppgifter om att det sällan förekommer att eleverna ställs inför uppgifter av problemlösningskaraktär som hämtats utanför läroboken. En av de intervjuade lärarna känner sig helt trygg med att läroboken innehåller tillräckligt med uppgifter för att eleverna ska kunna utveckla de förmågor som anges i ämnesplanen. Den andra läraren säger att läroboken passar en viss typ av elever bättre än andra, vilket gör att hen behöver komplettera den med fler uppgifter för att ge eleverna chans till färdighetsträning.

Båda lärarna uppger att eleverna genom undervisningen får möjlighet att hitta strategier för problemlösning. En av lärarna uppger: *"Jag brukar säga att det inte finns ett sätt att lösa uppgifterna på. En uppgift kan angripas på olika sätt. Det brukar vi prata om i helklass. Men jag kan också prata om det på individ- eller gruppnivå. Det beror på situationen vilket det blir. Men jag gör det frekvent."* Den andra läraren menar att läroboken gör eleverna medvetna om olika strategier eftersom boken

tar upp det. Läraren menar också att genomgångar kan ge eleverna möjlighet att se vilka olika strategier som kan finnas för att lösa ett problem.

Skolinspektionen bedömer att undervisningen vid Västerhöjdsgymnasiet i viss utsträckning ger eleverna förutsättningar att utveckla sin förmåga att använda och beskriva innebörden av samt se samband mellan matematiska begrepp. Skolinspektionen bedömer dock att undervisningen behöver utvecklas så att eleverna ges bättre förutsättningar att utveckla sin förmåga att lösa matematiska problem.

3. Får eleverna föra resonemang, diskutera och reflektera?

I läroplanen framgår av ämnets syftesbeskrivning att undervisningen i matematik ska ge eleverna möjlighet att utmana, fördjupa och bredda sin kreativitet och sitt matematikkunnande. Vidare ska undervisningen, enligt syftesbeskrivningen innehålla varierade arbetsformer och arbetssätt, där undersökande aktiviteter utgör en del. Undervisningen ska även ge eleverna utmaningar samt erfarenheter av matematikens logik, generaliserbarhet, kreativa kvaliteter och mångfacetterade karaktär. I ämnesplanen framgår att undervisningen i ämnet matematik bland annat ska ge eleverna förutsättningar att utveckla förmåga att; följa, föra och bedöma matematiska resonemang och att; kommunicera matematiska tankegångar muntligt, skriftligt och i handling. Detta sammantaget kräver bland annat goda möjlighet till reflektion och diskussion i varierade arbetsformer.

Under denna frågeställning granskas om läraren planerar undervisningen så att eleverna får möjlighet att föra resonemang, reflektera och diskutera matematik och om läraren följer upp detta. Granskningen avser även att besvara om det är ett tillåtande klassrumsklimat; där eleverna har möjlighet att tänka högt och ställa frågor samt resonera med varandra och med läraren.

De båda lektioner som observerades vid Skolinspektionens besök gav eleverna utrymme att diskutera matematiken med varandra. En av lektionerna bestod i sin helhet av elevernas individuella repetition inför ett prov de skulle ha under nästkommande lektion. Eleverna i denna klass diskuterade vid behov med sina bänkgrannar för att få hjälp med att lösa ett tal. Vid den andra lektionen fanns ett planerat inslag där eleverna i par skulle lösa en uppgift från läroboken. Uppgiften bestod i att para ihop olika funktionsgrafer med derivatagrafer, funktionsbeskrivningar och derivatabeskrivningar. Även under denna lektion kunde eleverna ta hjälp av varandra när de löste uppgiften. Av tidsskäl följdes emellertid inte parövningen upp av en lärarledd diskussion i helklass.

Eleverna berättar vid intervjun att de tycker det fungerar bäst att diskutera i små grupper för att komma vidare i sitt lärande. Det är också lätt för eleverna att fråga lärarna om sådant eleverna behöver hjälp med. Eleverna berättar vidare att det inte är ofta de får möjlighet att diskutera i helklass. Eleverna tror att det skulle bli allt för rörigt om alla skulle delta i diskussionerna, och att det bara blir *"de bästa som diskuterar varje gång"*. Däremot säger eleverna att de tillsammans med läraren efter genomförda prov brukar reflektera över vad som gått bra och vad som gått mindre bra. Eleverna säger också att de ska få utvärdera kursen när den är slut.

De intervjuade lärarna uppger att eleverna ges möjlighet att reflektera och diskutera på lektionerna. En av lärarna säger att undervisningen planeras utifrån att eleverna ska diskutera och reflektera, och att eleverna ofta pratar i mindre grupper kring olika uppgifter. Läraren säger dock att *"det kan vara svårt att få alla delaktiga i ett samtal över hela gruppen"*.

Båda lärarna uppger att de arbetar för att eleverna ska känna sig trygga och våga ställa frågor till dem. En av lärarna säger: *"Funderingar från eleverna försöker jag ta emot med öppet sinne. Jag gillar när eleverna ställer frågor"*. Den andra läraren uppger sig alltid ge respons och ett kort svar på elevernas frågor även i de fall frågorna inte är relevanta utifrån lektionens innehåll. Läraren undviker dock att gå in för djupt i dessa frågor. Men läraren kan också förklara att det t ex kommer senare i kursen.

Skolinspektionen bedömer att lärarna eftersträvar ett tillåtande klassrumsklimat och att undervisningen i viss mån ger eleverna utrymme att diskutera och reflektera matematik, parvis eller i mindre grupper. Däremot bedömer Skolinspektionen att undervisningen bör utvecklas så att den också innehåller planerade inslag där eleverna tillsammans och under lärarens ledning kan föra resonemang, diskutera och reflektera kring matematik och att läraren även följer upp detta.

4. Anpassas undervisningen till elevernas behov, så att eleverna får såväl stöd som stimulans och utmaningar?

Det framgår av skollagen att alla elever ska ges den ledning och stimulans som de behöver i sitt lärande och sin personliga utveckling för att de ska kunna utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål, utifrån sina egna förutsättningar. Elever som lätt når de kunskapskrav som minst ska uppnås ska ges ledning och stimulans för att kunna nå längre i sin kunskapsutveckling. Vidare framgår det att om det kan befa-

ras att en elev inte kommer att nå de kunskapskrav som minst ska uppnås så ska den eleven skyndsamt ges stöd i form av extra anpassningar inom ramen för den ordinarie undervisningen.

Under denna frågeställning granskas om, och på vilket sätt, de elever som så behöver får stöd samt hur lärarna stimulerar och utmanar eleverna så att deras matematiska förmågor kan utvecklas så att de kan nå längre i sin kunskapsutveckling.

Rektorn uppger vid intervjun att skolenheten har en resurspedagog i matematik som på olika sätt kan bistå lärare i kursen eller i klassrummet. Resurspedagogen kan också få individuella uppdrag med elever i de fall åtgärdsprogram upprättas. Resurspedagogen finns också tillgänglig i en mattestuga på skolenheten. Enligt rektorn är denna resurs tillgänglig för alla elever på skolenheten, men de flesta eleverna på NA och TE använder sig inte av mattestugan. Rektorn uppger istället att skolenheten arbetar med anpassningar av organisationen och undervisningen för eleverna på dessa program. Det är också rektorns uppfattning att eleverna på dessa program vanligen erbjuds mer tid i kursen eller alternativa uppgifter i de fall de har svårt att nå kunskapskraven.

Teknikprogrammet har för sina båda klasser i årskurs 2 valt att schemalägga undervisningen i matematiken kurs 3c parallellt. Syftet med detta är enligt lärarna att eleverna delas in i tvärgrupper som bättre stödjer dem i deras lärande. När lärarna har delat in eleverna i grupper har de utgått från hur eleverna kommunicerar. Elever som har lätt för att kommunicera och ställa frågor har grupperats tillsammans med elever som inte gärna kommunicerar med läraren, medan de elever som är vana vid att arbeta mer självständigt utgör en egen grupp. I båda grupperna återfinns såväl elever som har lätt för ämnet som elever som har svårare att nå de högre betygsstegen. Eleverna uppger att de känner till grunderna för uppdelningen och tycker också att den fungerar bra. De undervisande lärarna på TE delar arbetsrum och planerar och genomför undervisningen i nära samarbete.

Enligt lärarna har eleverna i de båda klasserna på TE olika förutsättningar att nå målen och det har funnits en spridning i elevernas kunskaper. För att hantera detta genomför lärarna en gång per vecka ett diagnostiskt test för att noggrant kunna följa elevernas kunskapsutveckling och snabbt se var lärarna behöver lägga mer tid och var undervisningen har fungerat. Enligt läraren anpassas sedan undervisningen till eleverna främst genom att läraren diskuterar med eleverna vilka uppgifter de behöver arbeta mer med och vilka uppgifter de inte behöver lägga så mycket tid på. Läraren berättar att hen i detta arbete anstränger sig för att höja elevernas självförtroende. Men läraren berättar också att hen kan göra extra anpassningar t ex i form av placering i "tyst grupp" för elever som lätt blir störda till exempel vid prov, eller längre skrivtid vid prov.

Enligt den intervjuade läraren behövs inga ytterligare insatser för att eleverna ska uppnå kunskapskraven.

I motsats till TE förekommer inget egentligt samplanerande eller annan samverkan mellan vare sig eleverna eller matematiklärarna i de båda NA-klasserna. Undantaget här är hanteringen av de nationella proven där visst samarbete mellan lärarna förekommer. Enligt den intervjuade läraren är den elevgrupp som observerats på NA relativt homogen kunskapsmässigt och *"många elever når långt"*. Men det finns elever i klassen som *"frågar hur mycket som helst och några elever som borde fråga mycket mer"*. Läraren försöker därför ta hand om de elever som inte vågar fråga. Läraren uppger att eleverna till hen säger att de får utmaningar så att de klarar sig. Läraren säger också att eleverna själva bestämmer i vilken takt de vill gå framåt i boken. Läraren samlar dock vid vissa tillfällen ihop eleverna kring något sammanhang, i syfte att ha kontroll på progressionen och elevernas kunskapsutveckling. Enligt läraren ger läroboken alla elever goda förutsättningar att nå sin fulla potential, såväl de som behöver mycket stöd för att nå kunskapskraven som de som ligger långt fram i sin kunskapsutveckling.

Eleverna i såväl NA som TE uppger vid intervjun att lärarna har kontroll på elevernas kunskapsutveckling och att lärarna anpassar undervisningen efter det. Eleverna säger att de elever som behöver extra utmaningar får detta främst genom att läroboken innehåller uppgifter av olika svårighetsgrad. Enligt eleverna är det samma pedagogik och metodik för alla elever på respektive program, även om man på TE som tidigare nämnts har gjort om gruppindelningen på ett sätt som även eleverna upplever gynnar deras lärande. Även eleverna uppger att anpassning av undervisningen främst görs genom att lärarna diskuterar med eleverna vilka uppgifter i läroboken de behöver lägga mer respektive mindre fokus vid.

Skolinspektionen bedömer att skolan har anpassat organisationen av undervisningen utifrån elevernas behov i de olika undervisningsgrupperna, och att eleverna erbjuds såväl stöd som stimulans och utmaningar för sitt lärande.

Syfte och frågeställningar

Forskning och utvärdering pekar på att elever i de högre matematikkurserna i gymnasieskolan inte ges tillräckliga möjligheter att förstå matematiska begrepp eller att utveckla sin problemlösningsförmåga. I stället är undervisningen starkt inriktad på att eleverna arbetar enskilt med att lära sig procedurer för att lösa uppgifter i bekanta situationer.

Målen i matematikämnets ämnesplan uttrycks som matematiska förmågor. Förmågorna är generella, dvs. de är inte kopplade till något specifikt innehåll. Förmågorna utvecklas dock genom att ett specifikt innehåll bearbetas. Det centrala innehållet för kursen matematik 3c anger vilka begrepp, metoder och sammanhang som eleven ska få möjlighet att möta i undervisningen. De sju förmågor som uttrycks i målen är: begreppsförmåga, procedurförmåga, problemlösningsförmåga, modelleringsförmåga, resonemangsförmåga, kommunikationsförmåga och relevansförmåga.

I denna kvalitetsgranskning fokuseras på två av dessa förmågor nämligen begreppsförmåga och problemlösningsförmåga.

Syftet med föreliggande granskning är att granska om undervisningen i kursen matematik 3c i gymnasieskolan utformas så att eleverna får möjlighet att utveckla sin begreppsförståelse samt sin problemlösningsförmåga. Frågeställningen som ska besvaras är: **Innehåller undervisningen moment och uppgifter och är utformad så att elevernas problemlösnings- och begreppsförmåga utvecklas?** Frågeställningen besvaras med hjälp av följande underfrågor; 1. Konkretiserar och förklarar läraren de nationella målen om problem och begreppsforståelse? 2. Får eleverna möta och arbeta med matematiska problem och begrepp i undervisningen? 3. Får eleverna föra resonemang, diskutera och reflektera? 4 Anpassas undervisningen till elevernas behov, så att eleverna får såväl stöd som stimulans och utmaningar?

Metod och material

Projektet omfattar 33 slumpmässigt utvalda skolor. Hösten 2014 informerades de utvalda skolorna och huvudmännen om kvalitetsgranskningen. En pilotstudie genomfördes under november månad 2014.

De utvalda skolorna besöks under perioden december 2014 – april 2015. Granskningen genomförs med hjälp av dokumentstudier, elevenkät, elev- lärar- och rektorsintervju samt lektionsobservationer. För de granskade skolorna skrivs en verksamhetsrapport.